

شهاب الدین

پی ایچ ڈی ریسرچ سکالر، شعبہ پشتو، ملاکنڈ یونیورسٹی

ڈاکٹر مظہر احمد

اسسٹنٹ پروفیسر، شعبہ پشتو، ملاکنڈ یونیورسٹی

د سید خالقداد امید په شاعری کښې د محاورو استعمال

Shahab Uddin*

PhD Research Scholar at Pashto Department, University of Malakand.

Dr. Mazhar Ahmad

Assistant Professor, Pashto Department, University of Malakand.

*Corresponding Author: dawodkhel@gmail.com

Use of Idioms in the Poetry of Syed Khaliqdad Umeed

An idiom is a type of phrase or expression that has a meaning that can't be deciphered by defining the individual words, and An idiom can be used in dialogue to give more insight into who a character is. Syed Khaliqdad Umeed has used idioms in a new way in his poetry. In this paper, the use of idioms in the poetry of Syed Khaliqdad Umeed has been researched.

Key Words: *Idioms, Pashto Literature, Poetry, Syed Khaliqdad Umeed.*

په اصطلاح کښې محاوره د اهل زبان د خبرو انداز او اسلوب ته وایي خو د اهل زبان امروزه خبرو ته امروزه هم وایي نو ځکه مونږ وئېلې شو چې "هغه خبره چې کوونکي یې د لغوي معنې په مناسبت یو خاص مفهوم د پاره استعمالوي نو هغې ته محاوره وایي."^۱
"محاوره د یو شمېر لفظونو د اسی بنائسته ترتیب و"

ترکیب دے چہ د اصلي معنو پہ حائي مستعار مطلب
پہ ڊپر مہذب او موثر ڊول بنکاره کوي. محاوره هم کله
د متل فولکوري ادب توگه دے د دي زہریدونکي يو
کس نه بلکي ٽول اولس دے.^۲

لعل بادشاه خيالي ليکي چي:

"محاوره مکمله جملہ نہ وي بلکي دا په خپله د يوې
بلي جملې محتاجه وي، محاوره په خپله د يوې بلي
داسي جملې محتاجه وي چي د محاورې استعمال په
کنبي په صحي توگه وکرے شي او سرے پري په اسانه
پوهه شي."^۳

په دغه حواله ډاکټر عبداللہ جان عابد داسي ليکي:

"محاوره عربي زبان کا لفظ ہے اس کا مادہ ہے جس کے معانی ہیں گردش کرنا، پھرنا،
رواں دواں. اصطلاحی حوالے سے محاورے سے مراد یہ ہے کہ دو یا دو سے زائد الفاظ
کا ایسا مجموعہ جس میں ایک فعل بھی شامل ہو اور وہ اپنے حقیقی اور لغوی معنوں کی
بجائے مجازی اور اصطلاحی معنوں میں استعمال ہو اور یہ استعمال اہل زبان کی بول چال
کے مطابق ہو."^۴

محاوره په مجازي معنو کنبي استعمال يږي. د پښتو ژبې د ډپرو
متلونو او محاورو تر مېنځه تعلق او نزدې والے هم شته، د محاورې او
متلونو استعمال پښتانه په عامو خبرو اترو کنبي کوي لکه څنگه د
محاورې باره کنبي خبر الحکيم حکيم زئي داسي ليکي:

"د پښتو محاوره نن سبا د متل نه زياته په استعمال
کنبي ده هر څوک چي خبره کوي نو په طنز (څنگزنه)،
کنبي محاوره ضرور وائي د محاورې الفاظ کم وي خو

جامعیت پکنبی ڊپروی - داسی وی چی په کوزه کنبی
چا سمندر بند کرے وی.^۵

د یوې ژبې په بلې ژبې خامخا څه نه څه اثر وی څه ورنه اخلي او څه ورله ورکوي او بیا چی دغه ژبې خپلو کنبی گاونډی یا څه بل څه نزدې والې لري نو اثر یې نور هم زیات شي. دغه شان فارسی د پښتو گاونډی ژبه ده چی ډېر څه ترېنه پښتو ژبې خپل کړي دي او د عربی ژبې سره زموږ مذهبي تړون د ځکه خو پښتو ژبه د عربی د اثراتو نه هم بیچ نه ده پاتې شوې. محاوره هم د عربی ژبې لفظ د ځه او پښتو ته ترې د فارسی په ذریعه راغلی د ځه

"د محاورې او متل متعلق په دې نتیجه رسیدلي یو چی لکه څنگه متل د ژبې مناسبت د ځه د دې په وئیلو سره په ژبه کنبی حسن پیدا کیږي او د بیان خوږ والې زیاتیري هم دغه رنگ محاورې ته هم د دنیا په هره ژبه کنبی اهمیت حاصل د ځه. محاوره چی په جمله کنبی استعمال شي نو د دې په ذریعه د حکمت او د دنیا د تجربو داسی اظهارونه کېدې شي کوم چی د را روان نسل د پاره د رهبري او لار بنودني سوب جوړیږي."^۲

محاوره په لغت کنبی خبرو اترو ته وئیلې کیږي. دغه خبرې اترې که د اهل زبان د روزمره خبرو اترو مطابق وي یا مخالفې خو په اصطلاح کنبی خاص و اهل زبان د عامو خبرو اترو یا د بیان طرز ته محاوره وئیلې شي - پس لازمه ده چی محاوره به د دوه یا د دوو نه زیاتو الفاظو وي ځکه چی مفرد لفظونو ته روزمره عامې خبرې یا طرز بیان نه شي وئیلې کېدې. د محاورې پېژندگلو د محاورې جوړښت او د واقع کېدو د پاره

ضروری شرطوںہ د قواعد و پابندی د مصادر استعمال او د فعل پہ مجازی
معنو کبھی استعمال لازمی گنلے شی۔

"اولاً یہ کہ محاورہ اہل زبان کے قواعد و ضوابط سے منافی نہ ہو بلکہ ان کے عین مطابق
ہو۔ ثانیاً یہ کہ دو یا دو سے زیادہ الفاظ میں اس کی تشکیل ہو اور مصدر کی علامت ("نا"
اردو میں اور "ل" پشتو میں) اس کی امتیازی خوبی کی صورت پیدا کرے۔ ثالثاً یہ کہ
مجازی معنوں میں استعمال ہو اور اس کے لغوی معنی مراد نہ لئے جائیں کیونکہ محاورے
کی تشکیل میں اگر اس کے لغوی معنی معنویت کا سہارا لیا جائے گا تو محاورہ وقوع پذیر
نہیں ہوگا۔"

محاورہ د اہل زبان د قواعد او اصولو پہ مطابق استعمال نہ مراد دا
دے خہ رنگی بی اہل زبان پہ امروزہ بول چال کبھی استعمالوی ہغہ شانہ
استعمال بہ د قواعد او اصولو پہ مطابق وی۔

"پانچ اور سات دو الفاظ ہیں جن پر الگ الگ لغت کا اطلاق ہو سکتا ہے مگر ان میں
سے ہر ایک کو محاورہ نہیں کہا جائے گا بلکہ دونوں کو ملا کر جب پانچ سات بولیں گے تب
محاورہ کہا جائے گا۔ یہ بھی ضروری ہے کہ وہ ترکیب جس پر محاورہ کا اطلاق کیا جائے قیاسی نہ
ہو۔ بلکہ معلوم ہو کہ اہل زبان کو اسی طرح استعمال کرتے ہیں۔ مثلاً اگر پانچ سات، یا سات
اٹھ یا اٹھ سات پر قیاس کر کے چھ اٹھ یا اٹھ چھ یا سات نو بولا جائے گا تو اس کو محاورہ نہیں
کہے گی، کیونکہ اہل زبان کبھی اس طرح نہیں بولتے۔"

سید خالقداد امید د یو شاعر پہ حبث پہ خیل کلام کبھی د محاوراتو
استعمال ہم کرے دے چہ د کلام خوند، حسن او بنائست پرہ سپوا
شومے دے۔ پہ شاعری کبھی بی نوہ او زہی محاورہ پہ گن تعداد کبھی
موندہ شی لکہ سترگی خلور کول، زہ سپیندل، پہ مخہ اخستل، لوگے
کپدل، پنبہ نیول، پشارہ کول، لار بنودل، غارہ اپنودل، ملا ترل،
سترگی سترگی کپدل او لاسونہ مررول وغیرہ۔ دا د سید خالقداد امید ہغہ

محاوړې دي کومې چې په استعمال کېنې راغلي دي. سید خالقداد امید د نوو او زړو محاوراتو استعمال په فنکاری سره کړې دې په ځینو ځایونو کېنې یې زړو محاوراتو ته نوې معنویت هم ورکړې دې. د محاوراتو بڼکلي استعمال د دې شاعري د فني اړخ یو بڼکاره او بنائسته صفت گڼل پکار دي ځکه چې د محاوراتو په استعمال کېنې یې څه فني خامي او کمزوري نه محسوسیږي.

د سید خالقداد امید په شاعري کېنې په گڼ شمېر کېنې د محاوراتو استعمال شوی دې چې دلته ترېنه څو مثالونه وړاندې کولې شي:

سترگې څلور کول. په غور کتل، په زېر زېر کتل

انتظار کېنې زما دوه سترگې څلور شوي

اے گلرنگې سترگې ستا د چا په لور شوي^۹

زړه سپینېدل. خفگان ختمېدل، بدې ختمېدل

تل په خپلو متو به پوره پوره یقین لرئ

هم په ښو اخلاقو به هر چا ته زړگه سپین لرئ^{۱۰}

په مخه کول یا په مخه اخستل. زغلول، تښتول، ماتې ورکول

مارغان به ټول په جالو کېنې وي زه یمه بې کوره

اخستې به یې په مخه وي تنگي له ډېره شوره^{۱۱}

لوگه کېدل. قربانېدل، زارېدل

دې حقیقت کېنې دا زمونږ د سوکالي خبرې

چې لوگه کیږي یو تر بله محبت غواړمه^{۱۲}

غاړه ایښودل. خبره منل، دلاسه کېدل، رضا کېدل

دا خبر خدائېگو ډېر تر یريخ وه

خو ما کېښووه ورتسه غاړه^{۱۳}

پشاپري كول۔ خدا كول، مذاق، سپكاوي كول

تہ چي راغلي خواني لاره
دا دے اوکړه شه پشاپره^{۱۴}

پښه نيول۔ ايسار بدل، يو خائي ته نه تلل، يو خائي ته د تللو نه ژغورل،

جانہ شه خو پښه نيولي شه په تلو کښي
گوره زه دي گرځومه په ککو کښي^{۱۵}

سترگي سترگي کېدل۔ يادېدل، مخې مخې ته کېدل، دزړه نقشه په مازغه
کښي گرځېدل

لکه نرگس په انتظار کښي سترگي سترگي شومه
ما په هر گل هرې کلي۔ کښي لټولي يي ته^{۱۶}

ملا ترل۔ د چا سره مرسته كول۔ همت كول،

د وطن کاني بوتې دي لکه لعلونه کلکه ملا او ترې
واه کلکه ملا او ترې کړو د وطن به خدمتونه^{۱۷}

لمن نيول۔ ملگرتيا كول

ده تل په دوستي۔ کښي به هر چا کړي غېرت
چا لمن نيولي چې ده په صداقت^{۱۸}

منزل ته رسېدل۔ کاميابېدل

رسي خپل منزل ته چې په تگ نه سترې کيږي
شابسي تکړه شئ چې وطن مو اباديږي^{۱۹}

د خر نه ايراني اس جوړول۔ د هوک وړکول، خراب او بېکاره څيز نه نو
څيز سازول

دلته کنبی د خرنه ایرانی اس جوړولے شی
دلته تپ څاروي په گرانه ببعه خرڅولے شی^{۲۰}
څاورې په سر نوستل۔ ارمان کول، افسوس کول

په لاس به څه رانه شی که په سر څاورې نولم
ما پرېږده لږ ساعت له چې بچوړي اووینم^{۲۱}
لوگے کول۔ قربانېدل، زاریدل

گته زما خپله ده هم خپل زما تاوان دے
ځان به ترې لوگے کړم د خپل ځانه په ما گران دے^{۲۲}
لاسونه مروړل۔ ارمان کول

بیا چرته مستري سره ناست وي مزدوري کوي
ډېر زیات وي ستومانه مروړي خپل لاسونه^{۲۳}
په اوبنکو ډیوې بلول۔ ډېر زیات انتظار کول

ما کړم ډیوې ورته په اوبنکو بلې
کړم انتظار خدایه سحر راوړې^{۲۴}

لار بدلول۔ مړه خوا کېدل

راشي که یې گورئ اشنا لویسه لار بدله کړه
ځي به وروستو گوري شه یې دغه شان ادا نصیب^{۲۵}
وینه سپینېدل (ځان ځان له کېدل

دې د ځان ځانی حرص جوړ کړم یو قیامت دے
ځکه وینې سپینې شولې له یو بله نفرت دے^{۲۶}

د دې مختصر بحث نه پس مونږ دې نتیجې ته رسېږو چې سید
خالقداد امید خپل کلام کنبی د محاوراتو استعمال ډېر په بنکلي

انداز کرے دے چي د کلام خوند، حسن او بنائست پرې سپوا شوے
دے . په شاعری کبسي يې د نوې او زړې محاورې استعمال د کلام
خوند يو په دوه بنائسته کرے دے .

حوالې

- ۱ قلندر مومند، فرید صحرائي، دریاب، پښتو لغت، پېښور، خېبر
پختونخوا تېکسټ بک بورډ، ۱۹۹۴ء، مخ ۱۱۷۷
- ۲ بوډا خېل، وکیل، خبر الحليم حکيم زى، د پښتو محاورې، راهي ندیم
یونس پرنترز، دریم حل ۲۰۱۱ء، مخ ۵
- ۳ خیالي، لعل بادشاه، د پښتو متلونو تهذيبی ولساني مطالعه، مخ
۳۰، ۳۱
- ۴ عابد، عبدالله جان، پښتو محاوره تهذيبی ولساني مطالعه،
پشاور، پښتو اکيډمي، ۲۰۰۹ء، مخ ۱۷
- ۵ بوډا خېل، وکیل خیر الحکیم حکيم زي، د پښتو محاورې، مخ ۲، ۷
- ۶ خیالي، لعل بادشاه، د پښتو متلونو تهذيبی ولساني مطالعه، مخ ۳۴
- ۷ عابد، عبدالله جان، ډاکټر، پښتو محاوره تهذيبی ولساني مطالعه، مخ
۲۰
- ۸ حالي، الطاف حسېن، مقدمه شعر وشاعري، لاهور، خزينه علم و ادب،
۲۰۰۱ء، مخ ۱۴۳
- ۹ أمید، سيد خالقداد، کلی گل شوي، پېښور، عامر پرنټنگ پريس،
۲۰۱۲ء، مخ ۲۲۸
- ۱۰ أمید، سيد خالقداد، غنچي، پېښور، دي پرنټ مين پرنټرز اپنډ
پبلشرز، ۲۰۱۲ء، مخ ۱۵۰
- ۱۱ همدغه اثر، مخ ۹۸

- ۱۲ امید، سید خالقداد، کلی گل شوې، مخ ۴۲
۱۳ همدغه اثر، مخ ۴۹
۱۴ همدغه اثر، مخ ۴۹
۱۵ همدغه اثر، مخ ۱۹۵
۱۶ همدغه اثر، مخ ۱۲۷
۱۷ امید، سید خالقداد، غنچې، مخ ۱۳۴
۱۸ همدغه اثر، مخ ۳۰
۱۹ همدغه اثر، مخ ۳۸
۲۰ همدغه اثر، مخ ۴۸
۲۱ همدغه اثر، مخ ۹۸
۲۲ امید، سید خالقداد، ستوري، مخ ۲۵
۲۳ امید، سید خالقداد، غنچې، مخ ۱۴۵
۲۴ امید، سید خالقداد، کلی گل شوې، مخ ۲۲۰
۲۵ همدغه اثر، مخ ۲۰۴
۲۶ امید، سید خالقداد، غنچې، مخ ۱۹۷